

ÉLŐ KÖVEK

A zombói Kisboldogasszony Plébánia hírlevele – 2022. január 30.

TEMPLOMUNK HANGSZEREI - A VOX HUMANA

Az Isten dicséretére szentelt hangszerek közül a legkülönlegesebbet s a legértékesebbet, az emberi hangot hagytam a sorozat végére. Az énekhang egy olyan különleges hangszer, amellyel szinte minden ember rendelkezik s nincs belőle két egyforma. Csak egy kis karbantartást és odafigyelést igényel. Bármikor „kéznél” van, mindenhová magunkkal vihetjük. A torkunkban található kicsiny hangszalag által keltett halk zöngét a koponyánk és a mellkasunk mint rezonáns felerősíti, s egyedi megszólalásúvá teszi.

Az éneklés olyan alapvető képesség, mint a beszéd vagy a gondolkodás. Az emberiség történetében a zene és a mindennapi élet teljesen összefonódtak. Ének- és zeneszó járt át minden valószínű eseményt, ünnepet, ének kísérte a munkát, a születést, a halált, a vándorlást, megénekeltek népünk legendáit, a szerelmet, vagyis mindazt, ami emberré tesz minket. Így az éneklés a legősibb, legszemélyesebb, legtermészetesebb és a legszebb megnyilvánulása egy-egy közösség ünneplésének.

A katolikus liturgiánknak is alapvető eleme az éneklés. A hétköznapi beszédhez különböző hangzással kifejezzük azt, hogy nem pusztán emberi szavakat, hanem Isten kimondott szavát szólaltatjuk meg, hiszen a szertartások énekeinek jelentős része a Szentírásból származik. Isten hozzánk szóló üzenetét a közösséggel együtt énekelni olyan erő, amely átalakítja, formálja az embert.

Az ének nem a liturgia díszje, hanem annak teljességéhez szervező és nélkülözhetetlenül hozzátartozik. A liturgikus reform előtt a szentmise egészét - leszámítva a szentbeszédet - mindig is énekeltek. Az utóbbi időszakban sajnos az egyszerűsítés jegyében a kántor és a kórus által vezetett énekek kivételével egyre kevesebb énekelte a közösség ünnepeinek. Pedig azt hiszem mindannyian megtapasztaltuk már, hogy a zene és az ének mennyire ünneplésszerűvé, emelkedetté tudja tenni a szent cselekményeket, hiszen szebben tud beszélni minden prózai szónál.

A liturgikus éneklésben több szereplő vesz részt, s mindenkinek sajátos feladata van. A pap, aki Krisztust személyesíti meg, énekel a könyörgéseket, az akklamációkat, az evangéliumot s az áldozati rész imádságait. Az előénekesek (schola vagy a kántor) a válaszos jellegű énekek szólóit vagy pedig a szólistikus énekeket énekelik. A lektorok, vagyis a felolvasók is énekelhetnek, hiszen nem csak az evangéliumnak, hanem az Olvasmánynak és a Szentleckének valamint a hívek könyörgésének is van saját típusdallama. Fontos szerep jut a híveknek is, akik a pap akklamációira mint egy Krisztus felhívására felelnek (pl. Az Úr legyen veletek! - És a te lelkeddel!) valamint énekelik a válaszos énekek antifónáit (refrénjeit) és a többi strófikus éneket.

Az éneklés olyan alapvető képesség, mint a beszéd vagy a gondolkodás. Az emberiség történetében a zene és a mindennapi élet teljesen összefonódtak. Ének- és zeneszó járt át minden valószínű eseményt, ünnepet, ének kísérte a munkát, a születést, a halált, a vándorlást, megénekeltek népünk legendáit, a szerelmet, vagyis mindazt, ami emberré tesz minket. Így az éneklés a legősibb, legszemélyesebb, legtermészetesebb és a legszebb megnyilvánulása egy-egy közösség ünneplésének.

A Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszus zenei vezetője, Sapszon Ferenc Kossuth- és Liszt Ferenc díjas karnagy, egykori tanárom hívta fel a figyelmünket: a szentmisében „nem azért énekelek, mert szép a hangom, hanem azért, mert Isten népéhez tartozom, és a közös hangba bele kell adnom a magamét is.”

Egy-egy beszélgetés alkalmával kiderült számomra, hogy többen azért nem akarnak, vagy nem mernek énekelni, mert magukat botfúlúnak tartják, s úgy gondolják, hogy a templomi éneklés csak a tehetséges, jó zenei hallással megáldottak kiváltsága, s nem akarnak másokat zavarni. Pedig a közösség énekvezetőjeként azt kell, mondjam, hogy a legszebb pillanatok mindig az jelenti, amikor az egész templomi gyülekezet, Isten éneklő Egyháza együtt zengi az Istennek szóló dicséretet.

Ezúton bátorítok mindenkit, énekeljen szívből, lelkesen azon a hangján, melyet a Jóisten adott neki! Érezzük ezt szent kötelességünknek! Milyen szép lenne, ha újra a hívek közös énekétől lenne hangos a templomunk, s az istendicséretre összegyűlt hívek különböző hangja egy kórushangzássá olvadna össze, s mindannyian megtapasztalnánk Szent Ágoston szavait: „Aki énekel, az kétszeresen imádkozik.”

(Gábor Tamás)

VASÁRNAP 01.30.	11:00 16:00 17:00	ÉVKÖZI IV. VASÁRNAP Szentmise Görögkatolikus Szentmise Engesztelő imaóra
HÉTFŐ 01.31.	Bosco Szent János áldozópap – E	
KEDD 02.01.	8:00	Szentmise
SZERDA 02.02.	17:00	Urunk bemutatása (Gyertyaszentelő Boldogasszony) – Ü Szentmise
CSÜTÖRTÖK 02.03.	8:00 16:30 17:00	Diákmise Szentségimádás Igeliturgia
PÉNTEK 02.04.	8:00	Rózsafüzértársulat élő és + tagjaiért
SZOMBAT 02.05.	Szent Ágota szűz és vértanú – E	
VASÁRNAP 02.06.	11:00 16:00 17:00	ÉVKÖZI V. VASÁRNAP Szentmise Görögkatolikus Szentmise Lourdes-i kilencedet kezdjük